

Beszámoló az énekkar kárpátaljai fellépéséről

Engem ért az a megtisztelő feladat, hogy bemutassam és elmeséljem az október 12-14 közötti énekkaros kirándulásunkat. Kórusvezetőnk Tóthné Pogány Ildikó elhatározta, hogy kirándulást szervez számunkra egykori szülőhazájába Kárpátaljára, ezen belül pedig Viskre.

Kis kalandunk október 12-én kezdődött a Zrínyi Miklós Gimnázium előtt, ahonnan reggel 7 órakor indultunk el énektanárnővel és az igazgató úrral, valamint három elballagott diákkal együtt. Utazásunkat többek közt a Kőbányai Önkormányzat anyagi támogatása is elősegítette. Velünk tartott Sari József, aki a három napon, folyamán részletesen bemutatta nekünk Kárpátalját, történelmét, nevezetességeit és érdekességeit. A délelőttünk remek hangulatban telt, nagyon sokat énekeltünk, hogy szólistáink hangszálait megmozgassuk. Délre érkeztünk meg a magyar ukrán határhoz, ahonnan hosszas várakozás után indultunk tovább. Útközben Jóska bácsi mesélt nekünk a Huszti várról, Kárpátalja szőlőiről és földjeiről, a régóta fennmaradt épületekről és még számos más érdekes dolgot hallhattunk még tőle, amely eddigi ismereteinket gazdagította. Bartók Bélára való megemlékezés céljából megálltunk Nagyszőlősön és meglátogattuk azt a hangversenytermet is, ahol a művész 1892. május 1.-én első hangversenyét adta. Pár óra eltelte után érkeztünk meg a viski Kölcsey Ferenc Középiskolához, ahol már hatalmas szeretettel fogadtak minket. Az „István a király” rockopera bemutatása után megajándékoztuk az ott élő gyerekeket és az iskolát könyvekkel, füzetekkel és elhatároztuk, hogy a következő nap kirándulásaira elhívjuk a diákokat is. Fellépésünk követően elfoglaltuk szálláshelyünket, ahol Havasiné Csepkáni Olga, a Művészeti iskola vezetője hatalmas szeretettel várt bennünket. Másnapi úti célunk elvezetett minket a viski Református templomba valamint a Vereckei Hágóhoz, ahol Edényi László igazgató úr tartott beszámolót a honfoglaló magyarokról ezután pedig délutáni programként megtekintettük a shenborni kastélyt, amelyhez hasonló stílusú épületet nem láthatunk Magyarországon.

Utolsó nap búcsút vettünk Olga nénitől illetve az ott dolgozóktól, majd elindultunk Sajánra, ahol a gyönyörű faházak jellegzetességeit figyelhettük meg. Mielőtt haza indultunk volna Magyarországra, megtekintettük a híres Munkácsi várat. A hazafelé vezető úton megosztottuk egymással élményeinket, véleményeinket, tapasztalatainkat. Hatalmas

köszönettel tarozunk az énektanárnőnek, az igazgató úrnak és mindenkinek, aki biztosította számunkra ezt az utat, hisz rengeteg élménnyel gazdagodhattunk!

Katona Nikoletta